

svarer til § 65 i lov nr. 32 af 9. januar 2004 om hold af dyr.

Med den foreslåede formulering præciseres, at bestemmelsen også finder anvendelse i relation til Det Europæiske Fællesskabs forordninger på området. Bestemmelsen tjener således til at opfylde de fællesskabsretlige forpligtelser for medlemsstaterne med hensyn til myndighedernes adgang til fødevareraktiviteter m.v., herunder muligheden for, at kontrollen kan gennemføres uanmeldt.

For at kunne udføre en effektiv kontrol med fødevareraktiviteter og fødevarer må myndighederne for at kunne gennemføre uanmeldte tilsyn have adgang til de lokaliteter, hvor behandling og markedsføring af fødevarer foregår. Myndighedernes adgang gælder alle lokaler, såvel private som offentligt tilgængelige, transportmidler m.v. Det forudsætter endvidere, at myndighederne har ret til at gøre sig bekendt med fødevareraktiviteternes skriftlige materiale, herunder elektroniske data, i det omfang, det er nødvendigt for udøvelsen af administration og kontrol i henhold til fødevarerlovgivningen.

Bestemmelsen vil desuden være af central betydning i situationer, hvor der f.eks. er overhængende risiko for, at sundhedsfarlige fødevarer bringes i om sætning, og hvor den ansvarlige ikke ønsker at medvirke til at hindre dette.

Med udtrykket »personer, der er særligt bemyndiget hertil« gives der som hidtil mulighed for, at tilsynsmyndighederne i specielle tilfælde kan inddrage personer med en særlig fagkundskab i kontrollen. Endvidere giver bestemmelsen mulighed for at andre, såsom revisionsenheden og Fællesskabets kontrolkorps, kan deltage ved kontrollen. Denne mulighed indebærer ikke, at de pågældende kan træffe beslutninger indenfor lovens område.

Foreligger der mistanke om overtrædelse af fødevarerlovgivningen, fremsendes sagen til politiet, som kan foretage videre undersøgelse og efterforskningskridt.

Til § 54

Den foreslåede bestemmelse viderefører indholdsmæssigt den gældende fødevarerlov § 66. Der er foretaget visse tekstmæssige ændringer, så at bestemmelsens stk. 1 svarer til § 59 i lov om hold af dyr.

Bestemmelsen, der er af stor betydning for kontrollens udførelse og dermed for fødevareraktiviteternes sikkerhed, har til formål at sikre, at tilsynsmyndigheden kan skaffe sig sådanne oplysninger, som er nødvendigt for at administrere loven.

Kun oplysninger, som er af direkte betydning for kontrollen, kan dog kræves afgivet. Myndighederne kan vederlagsfrit forlange elektroniske udskrifter og kopier af relevant materiale, samt prøver af enhver art, som er relevant for kontrollen og overvågningen af fødevarer m.v., udtaget og tilsendt.

Bestemmelsen indebærer, at virksomhederne også er pligtige at afgive oplysninger, som er nødvendige for at kunne fastsætte de afgifter og gebyrer, som falder inden for lovens område.

Det kan i den forbindelse nævnes, at det af art. 19 i fødevarerforordningen følger, at virksomhedslederen af egen drift skal informere bl.a. tilsynsmyndigheden, hvis lederen antager eller har grund til at antage, at en fødevareraktivitet, som virksomheden har importeret, produceret, tilvirket, forarbejdet eller distribueret, ikke overholder kravene til fødevareraktivitetssikkerhed.

En bestemmelse med tilsvarende indhold som i stk. 2 findes i den gældende fødevarerlov § 19, stk. 5, i relation til mærkning og markedsføring af fødevarer.

Der har dog også inden for andre områder i den gældende fødevarerlov været indeholdt et krav til virksomhederne om at dokumentere oplysninger og påstande.

Med den foreslåede formulering af stk. 2 og placering udvides anvendelsesområdet til at dække alle typer af oplysninger og påstande, som en fødevareraktivitet af egen drift fremsætter over for forbrugere og myndigheder, typisk for at opnå en markedsføring eller anden økonomisk fordel. Den er således et supplement til stk. 1, som fastlægger virksomheders oplysningspligt.

Med bestemmelsen i stk. 3 sikres tilsynsmyndighedens mulighed for at udtage de prøver, som er nødvendige for en effektiv fødevareraktivitetssikkerhed.

Som et supplement til denne bestemmelse giver stk. 4 tilsynsmyndigheden – efter bemyndigelse fra ministeren for familie- og forbrugeranliggender – enten i form af generelle regler eller konkret afgørelse rettet til den enkelte virksomhed mulighed for at bistå ved forsendelsen af prøverne. Det er ikke mindst relevant ved prøver, som det er pålagt virksomheden at udtage, idet dette i mange tilfælde sker uden myndighedens tilstedeværelse. I overensstemmelse med princippet om brugerbetaling, jf. lovforslagets § 45 med dertil knyttede bemærkninger, skal tilsynsmyndigheden ikke hverken betale for de udtagne prøver eller for virksomhedens omkostninger til prøveudtagning og forsendelse af prøver.

§ 66, stk. 3, i den gældende fødevarerlov fastlægger, at virksomheder har ret til at få udtaget kontraprøver, når tilsynsmyndigheden udtager prøver. Denne be-